

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 260

гр. Пловдив, 21.07.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Т. Илк. Хаджиев

като разгледа докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно търговско дело № 20235001000303 по описа за 2023 година

С решение №260008/27.02.2023г., постановено по търг.д. №1336/2020г. по описа на окръжен съд Стара Загора, Т. В. В., ЕГН ***** е осъден ДА ЗАПЛАТИ на „Т.И.Б.” ЕООД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр.Б., ул. „А.“ № 2, ет.2, представлявано от управителя Д.Г.М., сумата от 112 738,77лв., представляващи липса на касовата наличност на дружеството „Т.И.Б.“ ООД при прехвърляне на дружествените дялове, сумата от 56 912,47 лв. - мораторна лихва за периода от 01.01.2016г. до датата на подаване на исковата молба - 21.12.2020г., както и лихвата върху сумата на главното вземане от 112 738,77лв., считано от 21.12.2020г. - датата на исковата молба до окончателното плащане на дължимите суми, както и да заплати сумата от 14 311лв. - разноски в производството.

Срещу постановеното решение е подадена въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство – Т. В. В..

В постъпилия в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор от насрещната страна - „Т.И.Б.” ЕООД се оспорва подадената въззивна жалба. Иска се обжалваното решение да бъде потвърдено, а в случай че се уважи въззивната жалба, въззивният съд да се произнесе по евентуално предявени с допълнителната искова молба искове по чл.45 от ЗЗД, евентуално – иск по чл.55 ал.1, предл.1 от ЗЗД.

В срока за произнасяне съдът констатира, че предявената искова молба

следва да бъде оставена без движение по следните съображения:

Производството пред окръжния съд е образувано по искова молба, подадена от „Т.И.Б.“ ЕООД, с ЕИК ....., представлявано от управителя Д.Г.М., против Т. В. В., ЕГН *****, съдържаща осъдителна искова претенция за сумата от 112 738,77лв. - главница и законната лихва върху главницата в размер на 56 912,41лв. за периода от 01.01.2016г. до датата на подаване на иска и до окончателното изплащане на задължението.

Изложението на обстоятелствата, на които се основава искането е следното: Ответникът е бивш управител на дружеството - ищец. С договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 22.12.2015г. Т. В. В. продал на „П.л.“ ООД, с ЕИК ....., всички притежавани от него 8310 дяла всеки на стойност 100лв., като съответната промяна е вписана в ТР. Предаването на счетоводните документи е извършено с протокол на 22.07.2016г., подписан от двете страни. При счетоводното приключване на 2015г. е установено дебитно салдо в сч. с/ка 501 „Каса в лева“ в размер на 269 428,77лв., а фактическа касова наличност 0,00лв. С оглед установената липса на материални запаси - пари в брой и съгласно Закона за счетоводството е взето решение на едноличния собственик на капитала за извършване на счетоводно записване по дебита на сч. с/ка 498 „Други дебитори“, аналитично, с размер 269 428,77лв. - установената липса. След провеждането на неколкостранни срещи и множество телефонни разговори с В., с които се изяснявал въпросът с касовите наличности, ответникът се съгласил да възстанови липсващите средства в касата и преведе по банковата сметка на управителя на дружеството суми в общ размер на 156 690лв. – подробно описани. Съгласно Закона за счетоводството е извършено осчетоводяване на постъпилата сума от 156 690лв. по кредита на сч.с/ка 4981, Други вземания. Твърди се, че до момента ответникът В. не е възстановил остатъка от липсващата сума в размер на 112 738,77лв. Твърди се, че за дружеството безспорно е настъпила вреда, в размер на липсващата сума в размер на 112 738,77лв., като между настъпването на вредата за дружеството и бездействието на ответника е налице причинна връзка, тъй като именно с неотчитането на сумата е настъпила вреда за дружеството. Изложени са факти, че преди нотариалното удостоверяване на договора за продажба на дяловете от капитала на дружеството, извършено на 22.12.2015г., между Т. В. В., в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Т.И.Б.“ ЕООД и Д.Г.М., в качеството

му управител на „П.л.“ ООД, са водени продължителни преговори, подписани са няколко предварителни документа, в това число предварителен договор от 31.07.2015г., т.е. всичките действия на управителя и собственик на капитала в „Травъл ин“ ЕООД - ответник в настоящето производство, извършени след подписване на предварителния договор, са били насочени за ощетяване на дружеството преди продажбата на капитала на „П.л.“ ООД. Предвид факта, че управителят Т. В. В. в нарушение на своите задължения, произтичащи от разпоредбата на чл.141, ал.1 от ТЗ, да организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона, е допуснал липси в касата, които все още не е възстановил, се твърди, че е налице: Виновно, противоправно, вредоносно неизпълнение на задълженията на управителя Т. В. В. по осъществяване на управлението на търговското дружество; Настъпили вреди за дружеството; Наличие на пряка причинна връзка между неизпълнението на задължения и претърпените вреди. Ищецът се позовава и на решение от 18.12.2020г., с което едноличният собственик на капитала взел решение за предявяване на иск по реда на чл.145 от ТЗ срещу бившия управител на дружеството - настоящия ответник - Т. В. В. за сумата от 112 738,77лв., ведно с лихва за забава в размер на 56 912,41лв. за периода от 01.01.2016г. до датата на подаване на иска в съда. Искането, с което е сезиран съдът, е да се постанови решение, с което Т. В. да бъде осъден да заплати на „Т.И.Б.“ ООД сумата от 112 738,77лв. – главница, както и законната лихва върху главницата в размер от 56 912,41лв. за периода от 01.01.2016г. до датата на подаване на иска, както и до окончателното изплащане на задължението. С уточняваща молба от 13.01.2021г. е пояснено, че ответникът Т. В. В., в качеството си на бивш управител на „Т.И.Б.“ ЕООД, имайки качеството на материално-отговорното лице по смисъла на чл.145 от ТЗ във връзка с чл.141, ал.1 от ТЗ, не е положил дължимата грижа, поради което е допуснал към 22.12.2015г. липса на материални запаси - пари в брой в размер на 269 428,77лв., като след частично възстановената сума /от 156 690лв./ е останала невъзстановена сума в размер на 112 738,77лв.

При така съдържащото се изложение на обстоятелствата, на които се основава искът /ведно с уточняващата молба от 13.01.2021г./, търсената с исковата молба защита се основава на специалната норма на чл.145 от ТЗ – за ангажиране отговорността на ответника в качеството му на управител /бивш/ на ищцовото дружество.

В допълнителна искова молба обаче се съдържа следното писмено изявление: „В първоначалната искова молба е посочено правно основание за предявяването ѝ - чл.145 от ТЗ. Предвид факта, че в отговора си ответникът се позовава на изтекла погасителна давност по исковете по чл.145 от ТЗ, считам, че фактите в исковата молба сочат за едно друго деяние, което е различно от действията на управител, имащ мандатното правоотношение с дружеството. В случая се касае за присвояване на средства от касата на дружеството от лицето Т. В. В., което до 22.12.2015г. е, както управител на дружеството, така и едноличен собственик на капитала в дружеството, т.е. действията на физическото лице Т. В. не могат да бъдат разделени - на действия на управителя спрямо дружеството и на действия на лицето Т. В. спрямо дружеството поради идентичност на лицата. В крайна сметка деянието може да се сведе до „присвояване или обсебване“ на парични средства, намиращи се в касата на дружеството от лицето Т. В. В...“; „Предвид горното, моля да приемете, че искът е предявен срещу лицето Тодор В. В. по реда на чл.45 от ЗЗД във връзка с чл.51 от с.з. за връщане на получено без основание по чл.55, ал.1, предл.1 от ЗЗД.“

При така посоченото съдържание на исковата молба и съдържащото се изявление в допълнителната искова молба не става ясно в какво се състои вида искова защита, нито се извеждат ясни обстоятелства, към които да се приведе вида търсена защита – дали е предявен само специалният иск за ангажиране специалната имуществена отговорност на управителя по чл.145 от ТЗ или само иск за ангажиране отговорността на ответника на общо деликтно основание – чл.45 от ЗЗД, или главен иск по чл.145 от ЗЗД при евентуално съединяване с иск по чл.45 от ЗЗД. При тези обстоятелства не може да се определи предметът на търсената защита, съответно – дали обжалваното решение е съобразено с дължимата защита, което рефлектира върху преценката на въззивния съд за допустимост на първоинстанционния съдебен акт.

Това налага да бъде отменено определението за даване ход на устните състезания и исковата молба да се остави без движение, като на ищеца да се дадат указания да приведе исковата молба в съответствие с чл.127 ал.1, т.4 и т.5 от ГПК: Да конкретизира: дали е предявен и се поддържа само иск за ангажиране специалната имуществена отговорност на управителя по чл.145

от ТЗ или само иск за ангажиране отговорността на ответника на общо деликтно основание – чл.45 от ЗЗД, или главен иск по чл.145 от ЗЗД при евентуално съединяване с иск по чл.45 от ЗЗД и да изложи съответни конкретни и ясни обстоятелства, при които се търси исковата защита.

Поради изложеното и на основание чл.253 от ГПК и чл.273, във вр. с чл.129 ал.4 от ГПК и т.4 от ТР №1/17.07.2001г. на ОСГК, т.5 от ТР №1/09.12.2013г. по тълк. д. №1/2013г. на ОСГТК, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението си от 21.06.2023г., постановено по в.т.д. №303/2023г. за даване ход на устните състезания.

Остава без движение предявената искова молба.

Указва на ищеца /въззиваем/ - „Т.И.Б.” ЕООД, да приведе исковата молба в съответствие с чл. 127 ал.1, т.4 и т.5 от ГПК: Да конкретизира: дали е предявен и се поддържа само иск за ангажиране специалната имуществена отговорност на управителя по чл.145 от ТЗ или само иск за ангажиране отговорността на ответника на общо деликтно основание – чл.45 от ЗЗД, или главен иск по чл.145 от ЗЗД при евентуално съединяване с иск по чл.45 от ЗЗД и да изложи съответни конкретни и ясни обстоятелства, при които се търси съответната искова защита.

- в едноседмичен срок от получаване на съобщението, с писмена молба, с препис за насрещната страна.

При постъпване на молба за отстраняване на констатираните нередовности или след изтичане на срока за отстраняването им – делото да се докладва.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____